

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210 9569815
ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα, 19/2/2014

Αριθμός απόφασης: 324

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 70Β' «Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή» του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ΦΕΚ Α' 151), όπως αυτές προστέθηκαν με το ν.4152/2013, περίπτωση 1, υποπαράγραφος Α.5, παράγραφος Α, άρθρο πρώτο (ΦΕΚ Α'107), καθώς και τις διατάξεις της περίπτωσης 2^α της ίδιας υποπαραγράφου του ίδιου νόμου.

β. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

γ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

δ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

ε. Της ΠΟΛ 1209/06.09.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 2371).

στ. Του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1211/12-9-2013 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την από 13/01/2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός, κατά των αρ. & /2013 Αποφάσεων Επιβολής Προστίμου ΚΒΣ - Αρθ. 5 & 9 του ν 2523/1997 διαχειριστικής περιόδου 2011 και 2012 αντίστοιχα και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Τις με αριθ. &/ 09-12-2013 Αποφάσεων Επιβολής Προστίμου ΚΒΣ - Αρθ. 5 & 9 του ν 2523/1997 διαχειριστικής περιόδου 2011 και 2012 αντίστοιχα του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΚΙΔΑΣ των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 25/10/2013 οικεία έκθεση ελέγχου.
5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
6. Την από 17/02/2014 εισήγηση του Α4 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 13/01/2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση προσφυγή, ζητά την ακύρωση των υπ' αριθ. &/ 09-12-2013 Αποφάσεων Επιβολής Προστίμου ΚΒΣ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΚΙΔΑΣ με τις οποίες επιβλήθηκε σε βάρος του πρόστιμο ποσού 3.200,00 € για τη διαχειριστική περίοδο 2011 και ποσού 4.000,00 € για τη διαχειριστική περίοδο 2012 αντίστοιχα σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 & 9 του ν. 2523/1997, λόγω παράβασης των διατάξεων των άρθρων 2§1, 13§1,2,3 του Π.Δ. 186/92 ΚΒΣ.

Η παράβαση αφορούσε τη μη έκδοση τεσσάρων (4) Α.Π.Υ. στη χρήση 2011 και πέντε (5) Α.Π.Υ. στη χρήση 2012 αντίστοιχα.

Επειδή το ευνοϊκότερο καθεστώς που προβλέπεται με τις διατάξεις του άρθρου 66 παράγραφος 2 Ν. 4174/2013 , στο οποίο αναφέρεται ο προσφεύγων στην ενδικοφανή του προσφυγή αφορά παραβάσεις που έχουν εκδοθεί με βάση τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 10 και 6 του Ν. 2523/1997 και όχι παραβάσεις που έχουν εκδοθεί με βάση τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 8 του Ν. 2523/1997, οι οποίες εφαρμόστηκαν στην περίπτωση του προσφεύγοντα. Συνεπώς ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα είναι αβάσιμος και απορρίπτεται ως απαράδεκτος.

Επειδή η από 25/10/2013 Έκθεση Ελέγχου του Σ.Δ.Ο.Ε. παρουσιάζει με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν κατά την αποδεικτική διαδικασία και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του συμπεράσματος περί μη έκδοσης από τον προσφεύγοντα φορολογικών στοιχείων για την παροχή υπηρεσιών.

Επειδή η έκθεση ελέγχου δεν προσδιορίζει την αξία έκαστης ΑΠΥ σε ποσό κάτω των 880,00€, αλλά “.....τεκμαίρεται ότι οι αμοιβές των ως άνω μη εκδοθέντων Α.Π.Υ., δεν δύναται να υπερβαίνουν το ποσό των 880,00€.” Άλλωστε στην περίπτωση που η αποκρυβείσα αξία έκαστης μη έκδοσης υπερέβαινε το ποσό των 880,00€ το

πρόστιμο θα ήταν επαχθέστερο (ισόποσο) για τον προσφεύγοντα. Ως εκ τούτου ο προσδιορισμός του ύψους της παράβασης δεν είναι αυθαίρετος όπως ισχυρίζεται ο προσφεύγων αλλά προβλέπεται ευθέως στο άρθρο 5 παρ. 8 του Ν. 2523/1997.

Επειδή επί της εκθέσεως ελέγχου του ΣΔΟΕ αναφέρεται ρητά ότι ο συγκεκριμένος έλεγχος έγινε για σκοπούς διαπίστωσης ορθής εφαρμογής των διατάξεων του Π.Δ. 186/92 και του Ν. 4093/12 (ΚΦΑΣ) τα οποία αποτελούν το νομικό πλαίσιο ελέγχου. Για τον έλεγχο των χρήσεων 2011 και 2012 εφαρμόστηκαν οι διατάξεις του ΠΔ 186/92 όπου και διαπιστώθηκαν οι παραπάνω παραβάσεις. Συγκεκριμένα στο άρθρο 36 παρ. 1 του Π.Δ. 186/92 αναφέρεται : «Ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. και ο υπάλληλος που ορίζεται από αυτόν δικαιούται, οποιαδήποτε εργάσιμη για τον υπόχρεο ώρα, να λαμβάνει γνώση, να ελέγχει και να θεωρεί όλα τα βιβλία και στοιχεία που ορίζονται από τον αυτό ή άλλους νόμους, καθώς και αυτά που τηρούνται προαιρετικά από τον υπόχρεο και να λαμβάνει γνώση οποιουδήποτε άλλου βιβλίου, εγγράφου ή στοιχείου και κάθε περιουσιακού στοιχείου που βρίσκεται στην επαγγελματική εγκατάσταση του επιτηδευματία ή στο κατάστημα κάθε άλλου υπόχρεου. Ο έλεγχος των βιβλίων και στοιχείων που ορίζονται από τον Κώδικα αυτό γίνεται στην επαγγελματική εγκατάσταση του επιτηδευματία ή στα γραφεία της Δ.Ο.Υ., προκειμένου για βιβλία πρώτης και δεύτερης κατηγορίας, μετά από έγγραφη πρόσκληση του προϊσταμένου αυτής.....

.....10. Τα δικαιώματα του αρμόδιου προϊσταμένου Δ.Ο.Υ. που ορίζονται από τις διατάξεις των παραγράφων 1,3,6 και 7 του άρθρου αυτού ενασκούνται παράλληλα και από τους Γενικούς Διευθυντές Φορολογίας, Επιθεώρησης και Ελέγχων, καθώς και από τους προϊσταμένους της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων (ΥΠ.Ε.Ε.) ». Συνεπώς ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα περί παραβίασεως του νομικού πλαισίου της έκθεσης ελέγχου καθώς δεν προκύπτει βάση ποιών διατάξεων διενεργήθηκε ο έλεγχος απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή η κλήση προς ακρόαση του άρθρου 6 Ν. 2690/1999, η οποία επιδόθηκε στον προσφεύγοντα την ίδια μέρα του ελέγχου, δηλαδή στις 28/08/2013 , και πριν την αποχώρηση του ειδικού συνεργείου, αναφέρει σαφώς ότι ο λόγος εκδόσεώς της είναι οι διαπιστωθείσες παραβάσεις που αναφέρονται στο Υπηρεσιακό Σημείωμα Ελέγχου, το οποίο συντάχθηκε μετά το πέρας του προληπτικού ελέγχου. Εξάλλου η διαδικασία της κλήσεως προς ακρόαση προβλέπεται ρητά στην ΠΟΛ. 1079/9-4-2008 όπου αναφέρεται ότι «.....α) Σε κάθε περίπτωση διαπίστωσης παραβάσεων για μη ορθή εφαρμογή των διατάξεων του Κ.Β.Σ., ανεξαρτήτως του είδους του ελέγχου στο πλαίσιο του οποίου διαπιστώνονται οι παραβάσεις αυτές και των ελεγκτικών υπηρεσιών ή ελεγκτικών οργάνων, οι αρμόδιες φορολογικές αρχές οφείλουν μετά το τέλος του ελέγχου και πριν τη σύνταξη της οικείας έκθεσης ελέγχου, να επιδίδουν με απόδειξη στον υπόχρεο κλήση προς ακρόαση για τις παραλείψεις ή παρατυπίες που διαπιστώθηκαν. Με την κλήση αυτή θα καλείται ο υπόχρεος εντός δέκα (10) ημερών να παράσχει εγγράφως τις απόψεις του επί

των παραλείψεων ή παρατυπιών, προσκομίζοντας και κάθε αποδεικτικό στοιχείο των ισχυρισμών του». Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα ότι ο προϊστάμενος του ΣΔΟΕ δε γνώριζε για ποιο λόγο τον καλεί απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα ότι η κλήση προς ακρόαση εκδόθηκε από αναρμόδιο όργανο δεν ευσταθεί, καθώς με βάση τις διατάξεις της ΠΟΛ. 1079/9-4-2008 προβλέπεται ότι «..... Ειδικά για τις παραβάσεις Κ.Β.Σ. που διαπιστώνονται από τα ειδικά συνεργεία προληπτικού ελέγχου, οι μεν έγγραφες απόψεις του υπόχρεου θα υποβάλλονται στην έδρα του αρμόδιου ειδικού συνεργείου ελέγχου, οι δε τυχόν προφορικές διευκρινήσεις αυτού επί των εγγραφών απόψεων του θα παρέχονται στο Συντονιστή – Επόπτη του ειδικού συνεργείου ελέγχου ή στον αναπληρωτή του στον τόπο και στον χρόνο που θα ορίζονται στην κλήση προς ακρόαση που θα επιδίδεται».

Επειδή ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα ότι η καταλογιστική πράξη είναι πλημμελής καθώς δεν συνοδεύεται από έκθεση ελέγχου θεωρημένη από τον αρμόδιο για την επιβολή του προστίμου προϊστάμενο Δ.Ο.Υ. δεν ευσταθεί, καθώς με βάση τις διατάξεις του Π.Δ. 2/1999 και της ΠΟΛ.1060/1.3.1999 οι οποίες αφορούν τη λειτουργία των Δ.Ο.Υ. προβλέπεται ότι συστήνεται το Γραφείο Εκκαθάρισης και Βεβαίωσης των Φόρων και Λοιπών Εσόδων μετά από έλεγχο, το οποίο λειτουργεί εντός του Τμήματος ελέγχου και αρμοδιότητες έχει «.....την εκκαθάριση και βεβαίωση των φόρων και λοιπών εσόδων μετά από έλεγχο και ειδικότερα :

ι) Μετά την παραλαβή των εκθέσεων προληπτικού, προσωρινού και τακτικού ελέγχου (οι οποίες συντάσσονται από την ίδια ή άλλες Δ.Ο.Υ. και τις υπηρεσίες του ΣΔΟΕ):

- Εκκαθαρίζει τα ποσά που προκύπτουν από τις εκθέσεις ελέγχου και εκδίδει τα φύλλα ελέγχου, τις πράξεις προσδιορισμού φόρων και τις πράξεις επιβολής προστίμου κατά φορολογικό αντικείμενο ή και μόνο εκδίδει αυτά, στην περίπτωση που δεν απαιτείται εκκαθάριση.....». Άλλωστε οι αρμοδιότητες του τμήματος Ελέγχου στο οποίο περιλαμβάνεται και το πιο πάνω γραφείο προβλέπεται ότι μεταβιβάζονται στα νέα Τμήματα Ελέγχου που έχουν προκύψει μετά την υπ' αρ. Δ6Α 126601 ΕΞ 2013 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπ. Οικ. περί ανακαθορισμού της εσωτερικής διάρθρωσης των Δ.Ο.Υ.

Επειδή δύναται και μόνη η έκθεση του ΣΔΟΕ να αποτελέσει το νόμιμο έρεισμα της περί επιβολής προστίμου πράξης του αρμόδιου προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. χωρίς να απαιτείται η σύνταξη από τον τελευταίο αυτόν άλλης χωριστής έκθεσης ελέγχου ενώ εξάλλου αυτή καθ' αυτή η έκδοση της απόφασης περί επιβολής προστίμου από τον ως άνω Προϊστάμενο σημαίνει την πλήρη αποδοχή των πορισμάτων της συνταχθείσας έκθεσης χωρίς να χρειάζεται ιδιαίτερη και ρητή αναφορά προς τούτο (ΣτΕ 4503/1995, 4783/1996,).

Επειδή η σύνταξη του σχετικού σημειώματος του αρ. 36 παρ. 7 του Π.Δ. 186/92 (ΚΒΣ) μετά το πέρας του ελέγχου, το οποίο επικαλείται ο προσφεύγων δεν αφορά την περίπτωση του προληπτικού ελέγχου αλλά του τακτικού.

Επειδή όπως προκύπτει από την εξέταση του σχετικού Υ.Σ.Ε., της κλήσεως προς ακρόαση και της έκθεσης ελέγχου, πράγματι οι παραβάσεις που αναφέρονται στο ΥΣΕ είναι δεκαέξι (16) περιπτώσεις αντί του ορθού δεκαεννέα (19) όπως περιγράφονται στην έκθεση ελέγχου για τη χρήση 2011 και ομοίως για τη χρήση 2012 όπου αναφέρονται τέσσερις (4) περιπτώσεις στο ΥΣΕ αντί του ορθού έξι (6) που περιγράφονται στην έκθεση ελέγχου. Εντούτοις ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα ότι η διαπίστωση της φορολογικής αρχής είναι εσφαλμένη αναφορικά με το πλήθος των μη εκδοθέντων αποδείξεων οι οποίες αποτελούν τη διαφορά μεταξύ εκθέσεως και Υ.Σ.Ε. (τρεις (3) στο 2011 και δυο (2) στο 2012) είναι προσχηματικός. Καθώς δηλώνει στην ενδικοφανή του προσφυγή ότι πράγματι δεν έχει εκδώσει Α.Π.Υ. για αυτές τις ως άνω περιπτώσεις (τρεις (3) στο 2011 και δυο (2) στο 2012) γιατί όπως ισχυρίζεται δεν όφειλε να εκδώσει , επειδή πρόκειται για φιλικά και συγγενικά του πρόσωπα από τα οποία δεν έχει εισπράξει αμοιβή. Ωστόσο η μη έκδοση των συγκεκριμένων αποδείξεων αντίκειται στο άρθρο 13 παρ. 2 του Π.Δ. 186/92 (ΚΒΣ) στο οποίο αναφέρεται ότι : « Επί παροχής υπηρεσιών χωρίς αμοιβή στην απόδειξη αναγράφεται η ένδειξη δωρεάν». Κατά συνέπεια προκύπτει ανενδοίαστα η υποχρέωση του προσφεύγοντα για την έκδοση των συγκεκριμένων αποδείξεων και οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί του απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Επειδή ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα περί παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας όπως προβλέπεται από το άρθρο 25 του Συντάγματος είναι αβάσιμος, διότι δεν παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας δεδομένου ότι ο τρόπος υπολογισμού του προστίμου προβλέπεται ευθέως στο νόμο (άρθρο 5 του Ν. 2523/1997 Κώδικας Φορολογικών Κυρώσεων) και η φορολογική αρχή προέβη στην επιβολή του με βάση τη διαπιστωθείσα παράβαση. Κι αυτό επειδή το κρίσιμο στοιχείο που διέπει την αρχή της αναλογικότητας είναι η ύπαρξη εύλογης σχέσης μεταξύ συγκεκριμένου διοικητικού μέτρου και επιδιωκόμενου νομίμου σκοπού. Τη σχέση αυτή την έχει σταθμίσει ο νομοθέτης του Π.Δ.186/92 και Ν.23523/97, λαμβάνοντας υπόψη τον επιδιωκόμενο σκοπό, που δεν είναι άλλος από την πάταξη της φοροδιαφυγής, τη σύλληψη της φορολογητέας ύλης και την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος, διαμέσου της εξασφάλισης της καταβολής των οφειλομένων φόρων.

Όπως έχει άλλωστε κριθεί με την πρόσφατη 2402/2010 ΣτΕ, «...όταν η ίδια η φορολογική αρχή, θεμιτός κατά το Σύνταγμα, εν όψει των αναφερθέντων, δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος του προστίμου αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παραβάσεως, θέμα παραβίασεως της αρχής της αναλογικότητας ή του

δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας ως εκ του ότι το δικαστήριο που ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής πράξεως της ως άνω αρχής δεν διαθέτει ούτε αυτό τέτοια εξουσία, δεν μπορεί να τεθεί».

Επειδή ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων συνεπάγεται βλάβη η οποία μόνο με την ακύρωση τους μπορεί να αποκατασταθεί λόγω ελλείψεως ουσιώδους τύπου στη διαδικασία κλήσεως προς ακρόαση και στην έκδοση των σχετικών αποφάσεων επιβολής προστίμου. Ωστόσο ουδέν στοιχείο προσκομίζει ή επικαλείται το οποίο αποδεικνύει βλάβη από την εκτέλεση της πράξης η οποία δύναται να προκαλέσει ανεπανόρθωτο ή δυσεπανόρθωτο οικονομικό κλονισμό ή να του στερήσει τα μέσα βιοπορισμού. Εξάλλου, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 70B του ν. 2238/94, ο προσφεύγων είχε τη δυνατότητα να υποβάλλει αίτημα αναστολής καταβολής του ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) του αμφισβητούμενου ποσού της πράξης επί της οποίας υποβλήθηκε η ενδικοφανής προσφυγή προκειμένου να αναστείλει την καταβολή του, να μην υποστεί ως εκ τούτου την ενδεχόμενη ανεπανόρθωτη βλάβη έως την εξέταση της υπόθεσης, ενέργεια στην οποία δεν προέβη Συνεπώς, ο ισχυρισμός αυτός, όπως προβάλλεται απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 § 8 του Ν. 2523/97 προβλέπεται : « Οι παρακάτω περιπτώσεις, για την επιβολή του αντικειμενικού προστίμου, θεωρούνται αυτοτελείς παραβάσεις, για τις οποίες εφαρμόζεται η Βάση Υπολογισμού Νο 1 (ΒΑΣ. ΥΠ. 1), ο δε συντελεστής βαρύτητας, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, έχει αριθμητική τιμή ένα (1).

Α.Η παράλειψη έκδοσης κάθε στοιχείου, που ορίζεται από τις διατάξεις του Κ.Β.Σ.....». Συνεπώς η Δ.Ο.Υ. ορθά υπολόγισε το πρόστιμο χρησιμοποιώντας τους ορθούς συντελεστές βαρύτητας και τις βάσεις υπολογισμού του προστίμου.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 του Ν. 2523/97 το πρόστιμο επιβάλλεται σε βάρος του παραβάτη , φυσικού ή νομικού προσώπου με απόφαση του Προϊσταμένου της αρμόδιας Δ.Ο.Υ.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της ενδικοφανούς προσφυγής και την επικύρωση των υπ' αριθμ. &/ 09-12-2013 Αποφάσεων Επιβολής Προστίμου ΚΒΣ της Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΚΙΔΑΣ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Πρόστιμο αρθ. 5 § 8^α Ν. 2523/1997 :

- Χρήση 2011 3.200,00 €

- **Χρήση 2012 4.000,00 €**

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΑΝΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).